

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori neîncoste se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nr. 168 F. G.

Notă.

Deoarece la adresa Eforiei fundațiunii Gozdu sosesc zilnic cereri nouă pentru burse, fără ca în acest scop să se fi publicat concurs, — prin aceasta se înștiințează toți cei interesați, că din fundațiunea Gozdu, în senzul regulamentului, burse nouă se votează numai în urma concursului ce se escrie din partea reprezentanții, — și astfel toate cererile intrate până acum, și cele ce ar mai intra fără bază de concurs, — se vor restitui petenților fără rezoluție meritrică.

Din motivele înșirate în provocarea adresată în ziare către bursierii actuali ai fundațiunii Gozdu cu datul 15/28 Maiu a. c. Nr. 111. F. G., — concursul pentru oferirea de burse nouă se va publica numai atunci, dacă va rămânea o sumă disponibilă afară de aceea, cu care fundațiunea este angajată față de bursierii vechi.

Ziarele noastre din patrie sunt rugate a reproduce aceste rânduri în coloanele lor.

Sibiu, 16/29 Iunie 1915.

Prezidiul reprezentanței
fundațiunii Gozdu.

Italia și Sârbia.

Știrile aduse de ziarele mari ne spun, că Sârbi înainteză în Albania, cuceresc acolo teren, și că Muntenegrenii încă au intrat în Albania, pentru a lua și ei ceva barem din acest stat nou, născut mort înainte cu doi ani. Tot gazetele mari ne spun apoi, că presa italiană e indignată rău și înfruntă pe Sârbi, aruncându-le învinuirea, că fac turburări în Albania, îndemnați de Germania și Austro-Ungaria, numai pentruca să facă neplăceri celor din împătrita înțelegere. Nu e însă decât numai o prefăcătorie la mijloc. Se caută a se seduce opiniunea publică europeană, se maschează adevărul, care e acela, că Sârbia și Muntenegru cu știrea și învoirea puterilor din împătrita înțelegere și sub protectoratul Italiei au intrat în Albania, pentru a-și lua din ea partea stabilită de către cele patru puteri aliate pe seama lor. Pentruca Albania e osândită la moarte. Va fi împărțită între Sârbia, Muntenegru și Grecia, iar o mică parte din ea își va ținea-o — Italia. Sârbi și Muntenegrenii, intrați în Albania, nu fac deci alta, decât execută o parte din planurile împătrite înțelegeri cu privire la noua stabilire a hartei europene, și Italianii, înfruntând pe Sârbi și Muntenegrenii pentru aceasta întreprindere a lor, iarăși nu fac alta, decât caută se abată atențiunea lumii dela faptul, că împătrita înțelegere s'a pus să-și execute planurile cu cari a intrat în acest războiu barem acolo unde poate, în — Albania.

Cumcă aceea ce se face acum în Albania se face cu învoirea împătritei

înțelegeri, deci cu aprobarea, chiar la stăruințele Italiei, care apoi posează pe supărata, — se arată în mod foarte clar și convingător din partea domnului profesor universitar *Ilie Bărbulescu* în următorul articol publicat în ziarul «Seara» din București:

«Câtă vreme Italia nu declarase încă războiu Austro-Ungariei, — scrie dl Bărbulescu, — ci numai trata cu tripla-înțelegere privitor la intrarea sa în acțiune, ziarul oficios al guvernului Sârbiei, «Samouprava», scria cu teamă de pretențiile Italiei. Iși inchipuia, sau poate chiar știa, că aceasta cere, ca condiție a alianței ei cu tripla înțelegere, toată coasta dalmatină a Adriaticei, și de aceea se temea, că Sârbia nu-și va putea împlini, din pricina aceleia, nici măcar acum visul ei de a eși la marea adriatică. De aceea, «Samouprava» dela 22 Aprilie c. v. scria următoarele: «dacă Italia cere într'adevăr toată coasta de răsărit a Adriaticei, prin aceasta ea se abate față de Sârbia dela principiul național, pe temeiul căruia și-a creat unitatea-i de azi, și combate lovind principiul fundamental al politicei triplei înțelegeri, care a început actualul războiu tocmai spre a înfăptui unitatea națională a statelor și neamurilor mici, — căci coasta dalmatină e locuită în majoritate de slavi».

Iar la 12 Maiu c. v., adică după ce la 10/23 Maiu Italia declarase războiu Austro Ungariei, «Samouprava», bucurându-se de alipirea Italiei la tripla înțelegere, scria următoarele: «Pasul hotărâtor s'a făcut. Poporul italian în clipele hotărâtoare de acum a rămas credincios tradiției din care a răsărit unirea și libertatea lui; a primit cu curaj eforturile și jertfele războiului, din cari au să răsără dreptatea și libertatea pentru popoarele lumii culte; și-a arătat solidaritatea sa cu aceia, cari au intrat în acest războiu în numele acestor mari și sfinte principii».

Prin urmare, acum găsește, că Italia a intrat în războiu ca susținătoare, și ea, a principiului național.

Compararea celor ce scria «Samouprava» la 22 Aprilie cu cele ce scria la 12/15 Maiu ne arată limpede, că Italia, când a intrat în războiu, făcuse deja concesia, că nu *toată* coasta de răsărit (adecă dalmatină) a Adriaticei să o ia ea, ci să lase o parte și Sârbiei, care voește să iasă la mare. Altfel n'ar fi scris ziarul guvernului sârbesc la 12 Maiu v. cu atâta căldură despre Italia «apărătoarea principiului naționalităților», a «acestor mari și sfinte principii».

Așa dar Italia a căzut de acord, ca să obțină și Sârbia o parte din coasta răsăriteană a Adriaticei, ba nu numai Sârbia, ci și Muntenegru. Care parte însă?

Ceeace se întâmplă acum cu Albania ne arată lămurit, cum se va fi făcut acel acord, pe care Italia cu oarecare șiretlic îl ascunde, sau încearcă a-l tăgădui prin presa ei.

Chiar îndată după intrarea Italiei în războiu, «Samouprava» dela 17/30 Maiu aduce știrea că: «Azi noapte

Albanezii au năvălit la granița noastră. Toți sunt înarmați și au făcut multe bestialități asupra populației noastre. Oștirea noastră a sosit și a primit morți și de o parte și de alta». La 22 Maiu (4 Iunie n.) același ziar oficios, după ce în zilele dintre 17 și 22 vestise mereu de alte diferite năvăliri ale Albanezilor înarmați în Sârbia, spunea că: «Oștirea noastră a trecut în Albania și a ocupat poziții de unde ne vom asigura liniștea granițelor țării dinspre Albania. Pe Albanezi îi conduc mâni dibace și de sigur, că au ofițeri austriaci și tineri turci».

Precum se știe, și cum spune chiar «Samouprava» dela 2 Iunie v., până acum oștirea sârbească a înaintat adânc dela hotar spre apus, ocupând deja Elbasan și Tirana și îndreptându-se spre Durazzo, (ocupat acum de Sârbi) la mare.

Cum s'a întâmplat cu Sârbia, face acum și Muntenegru. Anume, se preface, că Albanezii năvălesc pe teritoriul lui, sau îi fac rău, pentruca agățându-se de acest pretext, să ocupe localități în Albania. Intr'adevăr, deja «Samouprava» dela 3 Iunie v. publică o corespondență din capitala Muntenegrului, că guvernul de acolo a înmănat o notă reprezentanților puterilor aliate la Cetine. Anume, această corespondență spune următoarele: «Albanezii au atacat eri, pe râul Boiana, un vapor muntenegrean, încărcat cu hrană și alte lucruri pentru oștire și populație, și l-au jefuit, după ce l-au tras pe țărnul Albaniei; ce n'au luat cu ei, au răsturnat în apă. Opinia publică muntenegreană e iritată din această pricină și cere guvernului, să ia măsuri energice spre a apăra drepturile țării. În nota sa de astăzi, guvernul Muntenegrului a împărțit acest caz reprezentanților puterilor aliate». Iar în numărul dela 4 Iunie v. c. «Samouprava» scria tot din Cetine că: «Pe când jefuiesc transporturile noastre pe Boiana, Albanezii, conduși de ofițeri austriaci, au năvălit pe teritoriul muntenegrean la Giacovița. Iar eri noapte au jefuit un nou transport al nostru pe Boiana, apoi i-au dat foc și au omorât oameni din ai noștri de pe el. Ai noștri au răspuns cu focuri de arme, ca și Albanezii. Sunt morți și răniți de amândouă părțile. Aici și în tot Muntenegru din pricina acestor evenimente s'a produs o iritare de nedescris. Dar oștirea muntenegreană a ocupat la granița Albaniei dinspre Muntenegru câteva poziții, pentruca să se asigure liniștea și spre a se garanta plutirea transporturilor noastre pe Boiana».

Așa ne spune ziarul oficios sârbesc și așa ne spun știrile din Cetine.

Asemănarea acestor știri dela Sârbi și Muntenegrenii și răspândirea lor după intrarea Italiei în războiu sunt probe, că acele năvăliri ale Albanezilor nu sunt realități, ci numai invenții, cari era nevoie să fie luate de pretexte, spre a se ocupa poziții în Albania. Cel mult de vor fi nescai incursiuni ale vre-unor bande de tâlhari,

cari sunt fapte obicinuite între Albanezi.

Din acestea și printre rândurile ziarului «Samouprava» se poate vedea chiar de cătră un necunosător adânc al lucrurilor de acolo, că acordul Italiei cu tripla înțelegere, care s'a făcut înainte de intrarea ei în războiu la 23 Maiu n. c. prevedea, ca *Sârbia și Muntenegru să ocupe cel puțin nordul Albaniei până spre Valona*. De aceea, evident, că e o prefăcătorie diplomatică ceea ce fac unele ziare italiene de a ne spune, că Italia *protestează* împotriva intrării Sârbiei în Albania.

Lumea le crede și dă pretensele proteste ale lor drept semn, că între Italia și Sârbia s'ar fi născut desbinare din pricina Albaniei.

Cele ce am expus însă arată, că Sârbia și Muntenegru au intrat și vor înainta, ocupând în Albania, chiar *cu consimțământul Italiei*, care așa s'a învoit cu tripla înțelegere.

De altfel ziarul oficios din Cetine, capitala Muntenegrului, anume «Vjesnik» dela 26 Maiu v., publică niște declarații, pe cari Sassonov le-a făcut ziaristilor ruși la Petrograd, între altele spunând că: «Cu bucurie constat, că raporturile dintre Italia și Sârbia au căpătat un caracter prietenesc. Neexact și curată născocire e, cumcă Italia a pretins *toată* coasta dalmatină».

Iar acțiunea militară a Sârbiei în Albania ne arată, după cele ce am spus mai sus, că aici se află *partea* din *toată* coasta dalmatină, pe care și Italia a consimțit să o ia Sârbia.

Dar dacă aceasta ocupă în Albania cu învoirea prealabilă, încă de dinainte de 10/23 Maiu c., a Italiei oficiale, de ce atunci parte din presa italiană *protestează* împotriva acestei ocupări?

Tocmai cele ce am arătat aci ne desvălesc, că aceste proteste nu sunt decât prefaceri, șiretlicuri diplomatice ale Italiei, care prin ministrul ei de externe și-a învățat ziarele să scrie astfel, spre a nu stârni antipatie și revoltă în contra ei la Români și la Greci. Italia vrea a nu lăsa să se înțeleagă două lucruri: mai întâi, că pentru interesul ei propriu, anume, spre a căpăta ceva din coasta dalmatină, calcă pe furiș tratatul dela Londra din 1913, unde și ea a subscris crearea statului independent al Albaniei, și al doilea, că tot pentru același interes al ei, care o obligă față de înțelegerea ei cu Rusia de a mări Sârbia cu o *parte* din Albania, pune la cale pe furiș, într'ascuns, ruperea tractatului din București și a echilibrului balcanic, stabilit printr'ansul, — tractat și echilibru la cari au ținut mult și țin încă a se păstra și România și Grecia. Iar tractatul din București s'a făcut și el cu sprijinul Italiei și cu aprobarea ei!

Italia, care deja și-a călcat tractatul ce avea direct cu Germania și Austro Ungaria, voește să-și calce încă și pe cele ce le-a pus la cale la Londra și la București, dar *să nu se vadă această nouă călcare*, fiindcă se teme

că atunci ne vom perde și noi (Românii din regat) încrederea în cuvântul și îndatoririle ce își ia.

Acesta-i curatul adevăr cu privire la atitudinea Italiei față de Sârbia și echilibrul balcanic. Să nu credem dar prefăcătoria presei italiene, că Italia oficială ar fi protestând cu credință și hotărâre împotriva intrării oștirea sârbești în Albania.

Vom vedea cât de curând, că Italia va considera ca «fapte împlinite» teritoriile pe cari Sârbia le va ocupa acolo, fiindcă așa s'a angajat față de Rusia și pentru că acum are interes de a se ține de cuvânt către noii săi aliați».

Bravii noștri Români.

Suntem într-o pădure deasă a Poloniei rusești. Se crede, că dușmanul se află în ea. Un detașament de recunoaștere al reg. de inf. Nr. 31 (Sibiu) e însărcinat a cerceta pădurea. Cu precauțiune, scutită din toate părțile, avant-patrula condusă de stegarul de rezervă **Daniil Androne** cutreeră pădurea, pătrunzând cu greutate prin tușșuri dese. Isocade pornesc la mică distanță înainte, toți oamenii deprinși cu pădurile seculare din munții Transilvaniei, oameni, cari își pasc turmele pe muntele Negoii. Ei privesc în dreapta și în stânga și sus în vârful copacilor, ori de nu-i pândeste acolo pierzarea. Astfel se tupilează ei acasă la ei în văgăuna ursului, care li-a sfărmat strungile turmelor.

Deodată stau în loc, se aruncă la pământ. Se târâie înainte, precum au deprins dela viperă, în munții lor stâncoși. Avant-patrula se ține și se scutește. Trec minute. În sfârșit sosește în brânci o iscoadă. În apropiere imediat se află un detașament dușman în tranșee adânci. El nici nu se gândește la pericolul ce-l amenință de aproape. Un semn al stegarului, și avant-patrula formează în cea mai mare liniște o linie deasă de tirailori. Încă câțiva pași se tupilează ea așa înainte, apoi năvălește în asalt repede asupra tranșeei dușman. Urmează o scurtă, înfuriată încăierare. Dușmanul speriat fuge, lasă în urma sa grămezi de morți și răniți. În acest timp a înaintat cu precauțiune și detașamentul de recunoaștere. Deodată lovește o salvă în flancul său stâng. Împotriva acestuia pornește atunci o despărțitură dușmană. Fără să se dumerească, năvălește stegarul asupra ei. El știe, că oamenii săi îl urmează. După o scurtă încăierare e răpus și acest dușman, 25 de prizonieri e cununa învingerii. De atunci pieptul viteazului stegar de rezervă **Daniil Androne** e împodobit cu medalia pentru bravură, clasa întâia.

Lupta, care se dă pentru locul acesta, este crâncenă. Batalionul ține ocupată marginea satului și se apără cu răbdare îndârjită. Românii bravi salută cu hohot granatele, cari zboară de asupra capetelor lor, căci ele nimeresc mai departe în sat, unde pricinuesc focuri. Fum des și amețitor se lățește. Văpăile ating zidurile, lemnele crapă, bârnele scârțâiesc. Linia tirailorilor însă nu se uită îndărăt. Ochiul este îndreptat spre dușman, ca să deie de golurile lui. Dacă le descoperă, vai de el. În sat se află caii batalionului. Și hornistul batalionului, **Sofron Borțiu**, din regimentul 31 de infanterie, se află acolo cu câțiva oameni de ai săi. O granată nimereste în casa unde se află el și o aprinde. El este îngropat sub ruinele casei, numai cu greu e scos din ea. Deși îl dor toate mădulele și deși se ține de-abia în picioare, totuși dă să ajungă cât se poate de repede la grajdul unde stau caii ștabului batalionului. Și acolo a nimerit o granată și a aprins casa. **Borțiu** intră hotărât în casa, care e în flăcări, și scapă cu multă opintire caii și o parte din șele. În jurul lui bubuie un obuz după altul. Grajdul se năruie. Lemnul aprins îl rănește, uniformă lui începe a se aprinde, părul lui e părțit, el e însă mândru de isprava lui, liniștește caii iritați, pe cari i-a scăpat. Medalia pentru bravură de argint, clasa a doua, a fost respalată bărbăției sale. (Din „Gazeta pentru câmp”)

Răspuns

la „Reflexiunile” părintelui Dr. Ioan Stanciu, privitoare la „Propunerea părintelui econom C. Nazarie”.

De Ioan Popa, paroh. (Urmare.)

Admit, că vor fi, și sunt preoți, cari predică și pe lângă lungimea serviciului divin. Sunt însă mulți și de aceia, cari sub cuvânt, că serviciul e prea lung, și că credincioșii sunt oboșiți de-a mai asculta, nu predică decât foarte rar. Și au și aceștia dreptate. Căci nu se impune o acumulare a serviciului divin, și din parte-mi nici n'am stăruit atât pentru preoți, cât pentru credincioși. E adevărat, că și preotului îi va prinde bine o ușurare; fiind însă aceasta slujba lui, el va trebui să se impace cu greutatea, și și o va îndeplini. Credincioșii însă, publicul, se plânge, că serviciul nostru e prea lung. Aș putea adevveri cu sute de subscrieri, că se cere într'un fel sau într'altul o prescurtare, o acumulare posibilă, ca astfel slujba liturgiei să nu mai fie așa de lungă. Mulți își scuză neparticiparea la biserică, dintre creștinii înțelegători, cu lungimea serviciului, «că e prea lungă slujba, părinte, și înainte de încheiere mi-e rușine să ies din biserică,

și atâta nu pot sta în picioare, și astfel mă văd silit să rămân acasă». Oamenii o spun cu toată sinceritatea. Ostăneala se poate observa însă mai bine și la o parte însemnată atunci, când preotul predică. Se vede un neastâmpăr oboșit pe fețele ascultătorilor, în dorința de-a încheia preotul odată. Și nu doară că nu li-ar plăcea să li se spună cuvântul de învățătură, ci din pricina ostănelei, având la noi să stee partea cea mai mare în picioare, în unul și același loc, și neuitându-se nici faptul, că ascultătorii se oboșesc mai curând decât cei cari slujesc. Când te gândești asupra lucrului, se vede în întocmirea serviciului greșala, care trebuie îndreptată. A predică, nu mai încape nici o îndoială, e o datorie și cerință a vremii. Ca să fie însă ascultată cu dragoste, preotul pe lângă că va îngriji să spună cuvinte de învățătură alese și frumoase, într'o limbă ușoară, diresă și potrivite cu pilde și întâmplări din viață, va trebui să le imbie și prilej de ușurare și înlesnire de-a putea fi urmărită cu toată atențiunea.

Preotul asemenea nu-și poate îndeplini această îndatorire esențială cu toată insufletirea și cu tot îndemnul, când știe că nu poate fi ascultat și urmărit cu toată dragostea și atențiunea. Credincioșii nu-i poți învinui; ei îți spun pricina: sunt prea oboșiți. Acest adevăr se poate mai bine observa în parohii cu popor mai luminat. L-am observat însă și în comuna Cristian, unde de altcum, în urma pildei ce-o vedeau la conlocuitorii sași, cărora li se predică de două-ori în fiecare Duminecă, credincioșii cereau și așteptau să li se cuvinteze și lor. Mi-au spus însă, atât domni învățători, cât și unii din fruntași, că parohienii ascultă bucuros, le place, dar din pricina lungimii serviciului mulți spun, că nu pot s'o urmărească cu toată priceperea. Am introdus-o îndată după cetirea evangheliei, ca în vremurile bătrâne ale creștinismului, și-am ajuns la o mulțămire și-un succes îmbucurător.

Propunerea părintelui econ. **Nazarie** aduce o modalitate mai corespunzătoare, atât pentru preot, cât și pentru credincioși. Preotul, știindu-se obligat a nu mai săvârși slujba liturgiei fără de predică, va căuta să se pregătească cu toată puterea dăruită dela Dumnezeu, cu toată hărnicia proprie, și s'o spună cu toată încrederea, cu toată liniștea și seninătatea. Asemenea credincioșii, aducându-li-se la cunoștință prin o circulară, că din partea Excelenței Sale, a Înaltpreasfințitului arhiepiscop și mitropolit s'a orânduit, ca slujba utreniei să se facă în legătură cu ve-

cernia, și că slujba liturgiei nu se mai poate săvârși fără predică, aș dori foarte mult să văd, *că unde și în care parohie s'ar putea găsi omul, care să zi-ă vre-un cuvânt împotrivi-tor?* Nicăiri, dacă li se spun oame-nilor lucrurile luminate. Și chiar dacă se va mai găsi ici-colo unul sau al-tul, care în sufletul său să nu fie împăcat, nu va trece anul și *toată lumea va crede c'a fost tot așa*. Pricina deci în zadar se încearcă să se găsească în popor, *el e bun și ascultător, se acomodează întru toate*, — pricina cea adevărată suntem însă noi, preoții.

Am rămas uimit în conferință, — mai mult însă mă miră reflexiunea părintelui **Dr. Stanciu**, alarmată prin cuvinte grele, că «să nu ne clădim casă pe năsip, că se dărâmă ușor». Pentru că «în momentul când pentru predică stricăm obiceiul și serviciul divin, am clădit pe năsip...»

Pentru Dumnezeu, cum se poate susține o astfel de afirmațiune? *E vorba doară de o chestie dogmatică, sau cel puțin canonică, care să schimbe credința ortodoxiei sau vre-o rânduală canonică?* Nu! Atunci oare pentru ce ne-am mai preface, prezentând lucrurile cu atâta vâlvă de groază, când nu e vorba nici măcar de-o simplă schimbare de formă tipiconală, *ci nu-mai de timp?*

Se susține oare această formă în praxa bisericii, precum și altele, după cum le ordonează vechiul tipic? Să-vârșim slujbele fiecare la ora prescrisă, dupăcum ne îndeamnă? Vă rog, luați-vă osteneala și cetiți prescrierile tipiconale din cărțile bisericești și vă veți convinge cu toții, *că nu le facem toate dupăcum ne povățuește tipicul «să tocăm la ceasul cutare din noapte și să săvârșim rugăciunea ceasului cutare...»* etc.

Vedem deci, că praxa bisericii nu este identică aproape nicăiri cu prescrierile tipiconale în privința timpului. Mulți nu fac vecernie deloc, iarăși alții lasă utrenia în grija diacului..., canoanele nu se mai cetesc, și vedem, har Domnului, că încă nu ne-am dărâmat.

Oare atunci pentru ce nu ne-am vedea abaterile și pentru-ce nu le am orândui într-o formă generală și corespunzătoare vremii?

Pentru că «poporul nostru este foarte conservativ și nu-i prea plac schimbările radicale»? N'avem decât să-l luminăm în destul, să spunem, că-i orânduială mai înaltă, fără de care noi și așa nu putem schimba și face nimic, și atunci îi va plăcea și se va împăca ușor.

»Că ceialtați (o parte din credincioși) își văd de afaceri până una-alta

FOIȘOARĂ.

Dela „Academia Română”.

— Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în 1914—1915. — (Urmare.)

10. Din Documente istorice Hurmuzski au apărut:

Volumul XIV, cuprinzând Documente grecești privitoare la istoria Românilor, publicate de d-l N. Iorga după originale, copile Academiei Române și tipărituri. Partea I, 1920—1916.

Volumul XVIII, cuprinzând Corepondența diplomatică și rapoarte consulare franceze (1847—1851), cu un apendice, conținând documente dela 1595—1821. Volumul este în întregime tipărit. A mai rămas să se facă numai indicele alfabetic asupra materialului istoric din volumele XVI—XVIII.

11. În cursul anului, instituțiile culturale, cărora s'a hotărât trimiterea publicațiilor, sunt numai următoarele:

Arhiva Statului din Iași;

Biblioteca Liceului militar dela Mânăstirea Dealului;

Institutul de studii sud-est-europene;

Societății elvețiene de tradițiuni populare din Bale, căreia i se vor trimite ca schimb publicațiile noastre de fic'ore.

IV. Biblioteca.

Am avut în fiecare an plăcerea de a constata creșterea statornică a colecțiilor noastre. Și anul acesta, progresele Bibliotecii sunt evidente. Dar tocmai această repede îmbogățire este mult stânjenită prin lipsa localului, care deși era gata a se pune în lucru, a mai fost amânat din pricina evenimentelor prin cari trecem.

Comisiunea permanentă a Bibliotecii vă va aduce, prin raportul ei special, informații amănunțite asupra creșterii și a consultării colecțiilor; aci se vor arăta datele cele mai însemnate din activitatea acestui serviciu al Academiei.

Sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă 286 zile, din cari 234 este 10 ore pe zi (8 a. — 6 p.) iar 52 de zile, în lunile Iulie și August, numai câte 4 ore pe zi (8 a. — 12 a.)

Numărul cetitorilor în sala de lucru a cărților tipărite a fost de 7.157, cari au cerut spre consultare 19.769 volume și broșuri. S'au împrumutat acasă la 214 persoane, conform Regulamentului Bibliotecii, 536 volume și broșuri. În sala de lectură se mai află o bibliotecă de referință de 1.785 volume, 12 reviste române și 139 reviste străine.

Sala de lucru a manuscriselor a fost frecventată anul acesta de 1.242 cetitori, cari au studiat 4.572 manuscripte și 22.653 documente și au consultat 591 cărți vechi românești.

Cabinetul Numismatic. — Activitatea Cabinetului Numismatic s'a desfășurat în anul acesta mai ales în două direcțiuni: inventarierea, determinarea și clasarea materialului eflător în depozitul Academiei și achiziționarea de nouă monete și medalii, bătute în țările noastre sau privitoare la istoria poporului român.

Astfel au intrat în cursul anului, prin cumpărări și donațiuni 1.047 monete, 61 medalii, 6 jetoane și insignii, 8 peceti și stampile și 4 greutăți, cari toate au fost inventariate și clasate.

În același timp s'au determinat și clasat 162 monete grecești și 520 monete române din colecțiunea Statului depusă la Academie.

În sfârșit, tot în cursul acestui an, s'a determinat și clasat întreg materialul numismatic și s'fragistic eflător în depozitul Academiei și care se compune din 7.681 monete (din cari 5.837 românești), 1.031 medalii, 44 jetoane și insignii, 74 peceti și 14 greutăți.

Afară de acestea, până la sfârșitul anului, s'au prezentat spre determinare din toate părțile terii, atât de către posesori, cât și prin corespondență, un număr de 1.215 monete diferite, cecece dovedește marea interes ce a deșteptat în public acvitatea Cabinetului nostru numismatic.

Urmând cu stăruință scopul fixat dela început, de a ne informa asupra descoperirilor de monete și tezaure monetare de

pe întreg cuprinsul teritorului românesc, am putut achiziționa și anul acesta mai multe grupuri de monete antice, cum sunt cele găsite la Celeiu și Desa (Romanati), un tezaur de monete turcești, găsit la Tîgănești (Tutova), o însemnată cantitate de monete moldovenești și străine descoperite în ruinele cetății Sucevei, precum și o mare parte din importantul tezaur de monete muntene, găsite la Slatina (Oit).

Printre achizițiunile mai importante din acest an se numără și 21 patrice, matrice și stampile de ale medaliilor, ce s'au bătut în fosta monecărie a Statului și pe cari le-am obținut dela ministerul de finanțe.

În dorința de a se completa pe cât se poate mai mult colecțiunea numismatică, s'a introdus anul acesta, pentru întâia oară, schimbul dubletelor noastre cu exemplare de monete și medalii pe cari nu le posedam.

În Februarie trecut delegațiunea a aprobat propunerea d-lui Bibliotecar de a se da în păstrarea Cabinetului Numismatic și obiectele de muzeu ale Academiei. Numărul a crescut în acest an cu trei tablouri mari în ulei, reprezentând unul pe Doamna Maria a lui Bibescu Vodă, altul pe Omer Pașa și al treilea investitura lui Nicolae Mavrogheni ca Domn al Țării-Românești în 1786. Acesta din urmă a fost dăruit de Excelența Sa Al. Mavrogheni-Bey; mai multe arme și obiecte uzuale din vechea cetate a Sucevei și dela Cuza Vodă.

și rămâne ca să vină la biserică când se trag clopotele a 3-oară...? N'avem decât să le spunem, că de aici încolo, în urma prescrierilor sinodului episcopesc, când trage a 3-oară se și începe liturgia. Și acest semn să-l dăm potrivit împrejurărilor locale, fiindcă într-o astfel de vreme, când din praxa veche știm, că toți pot veni la biserică.

(Va urma.)

NOUȚĂȚI.

Moștenitorul de tron în ținutul Tirolului. Arhiducele moștenitor de tron Carol Francisc Iosif a sosit la Innsbruck și a fost pretutindeni întâmpinat cu însuflețire din partea poporului. Guvernatorul provinciei a rostit o cuvântare, asigurând pe moștenitorul tronului, că Tirolul este cu totul devotat pentru împărat și pentru monarhie, și că tirolienii fără deosebire de naționalitate se înrolează cu mare entuziasm la lupta pornită în contra dușmanului.

Moarte de erou. A căzut pe câmpul de război, cu ocazia unui atac, contele Paul Eszterházy locotenent, comandant de companie, și ginerile contelui Andrássy Gyula. A luptat în Galiția, în armata generalului Linsingen.

Bucovina în 1914-1915. Acesta e titlul unei broșure de 79 pagini, compusă de Romulus Deladorna și tipărită în Suceava, cu tiparul societății Școala Română. În broșură sunt descrise tristele evenimente, prin cari a trecut Bucovina, — „vesela grădina” de altă dată, iar acum izvor de jale și de durere, — în urma celor săvârșite în două rânduri pe pământul ei, de cazăcii rusești, și anume, pe baza datelor adunate la fața locului. Se cuprind în broșură toată o serie de schițe, cari lasă impresii adânci în inima cetitorului. Toate la o altă formă de tablou fidel al suferințelor, prin cari a trecut în cursul anului prim de război poporul român din Bucovina.

Holera. E lucru știut, că în lunile de vară, când e căldură mare, se dezvoltă mai bine bacilii holerei și afurisita aceasta de boală, însoțitoarea credincioasă a tuturor războaielor, se lățește și își cere jertfele. Datorința noastră a tuturor este însă să-i împedecăm lăptirea, ceea ce putem face prin traiul curat și deoparte, iar de altă parte prin o esemplară curățenie, în casă și în jurul casei. Semnele holerei sunt: dureri de stomac și intestinale, urdinare și vărsături. Când se ivește un astfel de caz în familie, să se facă imediat arătare primăriei.

Aviz. Toate Reuniunile de femei române, cari nu au trimis încă raportul lor despre activitatea dezvoltată în timpul războiului, sânt rugate să trimită până la finea lunii Iulie un mic și precis resumat subsemnatului prezidiu, cu scopul de a fi publicat în Anuarul Uniunii ce va apărea pe anul 1915. *Prezidiul Uniunii femeilor române din Ungaria, Brașov* (Brassó) Str. Fântâni 31 (Kututca).

Persoanele și instituțiile cari au binevoit să contribuie cu daruri la îmbogățirea colecțiilor numismatice sunt următoarele: Defunctul Mare Rege Carol I, mult regretatul D. A. Sturdza, d-na Zoe D. Sturdza, răposatul General T. Văcărescu, Ministerul de Finance, Casa C. Schill S-sori, Societatea Numismatică Română, D-nii P. Giurgea-Negrilești, procuror Racovicescu, D. G. Ionescu (Tulcea), T. Pamfile (Bărlad), F. Șaraga (Iasi), S. Albini, Const. Moisil și G. Nicolăișca.

Darurile mai însemnate cu cari au mai crescut colecțiile Bibliotecii, în anul expirat, au fost făcute de următoarele persoane:

D-na E. Ventura-Sturdza, în numele d-sale, al răposatului său Gheorghe I. Ventura și al copiilor Maria-Ioana și Ioan-Alexandru, a dăruit o colecțiune de 1287 hârtii vechi și scrisori.

D-na Zoe D. Sturdza ni-a oferit un prețos album cu fotografii dela serbările din 17-18 Septembrie 1896 la venirea M. S. Împăratului Francisc Iosif în București, album prezentat regretatului nostru coleg D. Sturdza de Primăria capitalei;

D-l C. Negruzzi ni-a prezentat în dar procesul verbal pentru constatarea voturilor obținute de răposatul nostru Rege Carol I la plebiscitul din Aprilie 1866;

Casa Bisericii ni-a trimis în dar o condică găsită în biserică dela Azacław, condică având multe informațiuni etnografice și culturale;

Cutremur de pământ. Vine știrea, că Marti noaptea pe la orele 2 a fost în Italia la Terni un puternic cutremur de pământ, care a durat cinci minute. Intreaga populațiune a orașului a eșit pe strade și aci a ramas până dimineața, de frica repetării sguduiturilor. Perderea e mare, dar se ține în secret, fiindcă în orașul Terni se află fabrica cea mai mare de arme a Italiei.

Evacuarea Libiei. Ziarul englez Morning Post aduce știrea, că italienii au fost constrânși să părăsească Libia cu mari pierderi. Italia a suferit, prin evacuarea acestei mari provincii africane, o pagubă enormă.

Critică franceză. G. Hervé scrie în *Guerre Sociale*: Armata Rusiei se formează, în parte covârșitoare, din analfabeți; este, prin urmare, învedere că astfel de trupe lipsite de conducători sânt neputincioase. Rusia e stăpânită de o birocrație impotentă, de aici se explică lipsa munițiilor. Parlamentul nu dezvoltă nici un fel de control. Guvernul n'a știut, ca prin amnestie să crează unirea tuturor partidelor: în momentele de față cei mai distinși patrioți stau în Siberia. Poloniei i s'a promis la început libertate, pe urmă s'a uitat promisiunea. Firește, că astăzi totii cetățenii din Polonia se entuziasmează pentru Austria și Germania. Pe ruteni și pe evrei i-au maltratată rușii. Greșelile politice se răsună acum asupra armatelor rusești.

Pictorul G. Matheiu premiat. Primim informația, că domnul *Gheorghe Matheiu*, elev al muzeului de artă industrială din Berlin, — sibiian și cunoscut publicului din Sibiu din expoziția de tablouri, pe care a aranjat-o înainte cu câțiva ani în Sibiu, — a câștigat în anul acesta toate cele trei premii, acordate din partea institutului celor mai bune lucrări de artă. Felicităm pe tinerul și valorosul nostru pictor.

Sasanov despre sfârșitul campaniei. Ministrul rus de externe Sasanov a declarat unui redactor dela *Revi*, că Rusia nu se pregătește pentru campanie de eamnă, căci războiul se va sfârși cu mult mai de grabă. Ministrul n'a spus nimic despre rezultatul războiului; din măsurile luate de guvernul rus se poate totuși constata, că în Rusia se dorește terminarea campaniei mai ales din cauze interne ale împărăției.

Satele și bănturile spirtoase. Într-o comună din județul Vaslui, în Tanacu, s'a întemeiat de câțiva timp o societate ai cărei membri au depus jurământ în fața preotului, că nu vor bea rachiu timp de un an de zile; iar la celelalte bănturi spirtoase vor fi cumpătați. Societatea, înființată în scopul de a lupta împotriva alcoolismului și a cultiva membrii săi în acest înțeles, prosperează peste așteptare.

Vine rândul Varșoviei. Ziare neutrale și rusești vestesc, că la porunca marelui duce Nicolae Nicolaevici au trebuit să părăsească Varșovia toți locuitorii civili. Împrejurarea aceasta dovedește, că după părerea comandurii rusești se va da în curând o mare luptă aproape de Varșovia. În fața tunurilor noastre de asediu, cetatea Varșoviei va avea soarta Przemys'ului.

D-ra Elena D. Catargi a dăruit o pereche de ochelari, cari au aparținut Domnitorului Cuza;

D-l C. N. Mateescu, profesor, ni-a trimis în dar manuscrisul: Tălcuirea la Apocalipsa a lui Andrei, Arhiepiscopul Chesariiei Capadochiei din 1704.

În vara anului trecut, deschizându-se la Lipsa prima expoziție internațională de arte grafice și de bibliotecă, delegațiunea în urma propunerii d-lui Bibliotecar I. Bănuș, a însărcinat pe mai mulți funcționari din serviciul Academiei să viziteze această instituție expoziție.

Astfel d-nii I. Bănuș, Ștefan Pop și A. Ionescu-Sadi au fost însărcinați, între altele, să studieze diferitele sisteme de catalogare și servirea cărților; iar d-lui O. Lugoșianu i s'a dat sarcina să studieze felul de păstrare și catalogare a colecțiilor de hârtii, stampe, portrete.

Tot cu această ocazie, d-l C. Moisil, numismat-aj-tor, a fost însărcinat să viziteze cabinetele numismatice din Berlin, Gotha, Viena și Budapesta, spre a studia organizarea și instalarea lor, precum și sistemele de catalogare.

Numai d-nii Lugoșianu și Ionescu-Sadi și-au putut îndeplini însărcinarea, căci, plecând înainte de începerea ostilităților, au putut vedea expoziția și instituțiile cari îi interesau și au prezentat rapoarte asupra cercetărilor făcute.

(Va urma.)

Biletele de 2 fileri. Din vânzarea biletelor de 2 fileri, în restaurantele și cafelele sibiene, s'a încasat în prima jumătate a anului curent 1915 suma de 1305 coroane. Scăzând 147 coroane pentru tipărituri și alte spese mărunte, comitetul reuniunii femeilor săsești din orașul nostru a oferit filialei sibiene a societății *Crucea Roșii* suma considerabilă de 1158 coroane. Contribuirea aceasta formează negreșit o mare binefacere pentru soldații noștri răniți sau bolnavi. Comitetul reuniunii femeilor aduce vii mulțumiri atât domnilor restauratori, cafegii și chelneri, cari au vândut biletele, cât și stimărilor mușterii, cari le-au cumpărat, — și se roagă de binevoitorul concurs și pentru viitor.

Femeile pentru pace. În Stockholmul Suediei s'a ținut o adunare pentru pace a femeilor din țară. S'a votat o rezoluție identică cu a hotărârii aduse de întrunirea dela Haga, unde s'a protestat în contra războiului, îndemnându-se statele neutrale să intervină pentru pace cât mai de grabă.

Increderea lui Mackensen. Comitetul provinciei Prusia de vest a felicitat pe generalul Mackensen pentru învingerea dobândită în Galiția. Generalul a depeșat următorul răspuns: „Primiți mulțumirile mele pentru felicitările dvoastre, cari îmi fac bucurie. Dumnezeu să ne ajute și mai departe. *Increderea mea crește cu fiecare zi*”.

Ziar oprit. Organul oficial al partidului socialist german, cunoscutul *Vorwärts*, este oprit să mai apară pe toată durata războiului. Dispoziția aceasta, a cancelarului imperial împotriva ziarului socialist, s'a luat din motivul că *Vorwärts* a atacat guvernul și a pretins, — cum am anunțat în numărul trecut, — că Germania să înceapă fără întârziere tratativele de pace.

Schelet de animal uriaș. În muștii stâncosi ai Americii de nord s'a descoperit scheletul unui animal uriaș, care a existat înainte diluvului. Acest animal antediluvian, dinozaur, are o lungime cam de 6 metri, înălțime de 3½ metri și o greutate de o mie de chilogramme. Dinozaurul descoperit a fost adus în muzeul național dela Washington și expus vederii publice.

Tratament neomeneșc. Prisonierii noștri de război, aflați în Rusia, sânt tratați neomeneșc. Unii sânt puși să lucreze în mine ca robii; alții sânt biciuiți de soldați. Un general suedez, Hjalmarson, întors acasă din China, a văzut în lăcucă prizonieri austro-ungari cărând apă și bătuti cu biciul de soldații păzitori.

Ofițeri jăfuind. Dela biroul de presă al războiului se anunță: În locurile cucerite dela ruși s'a găsit o scrisoare a ofițerului rus A. Hvostov către generalul Alexeiev, șeful statului maior rus. În scrisoare se cuprind următoarele: „Am avut prilej să constat de câteva ori, că unii ofițeri au dovedit o purtare incorectă, când era vorba de proprietate străină. Pe cât a stat în puterile mele, am combătut purtarea aceasta. Acum însă am primit știri cu totul pozitive, că ofițeri trimit familiilor de acasă în Rusia o mulțime de averi jefuite. Se expedează echipajuri, servicii de casă, chiar și mobile prețioase. Ce rușine! Ce mod de gândire înjositor!” — Ofițerul cere în sfârșit să se controleze trimiterile făcute cu trenul peste Lemberg, și să se pedepsească ofițerii aceia nevrednici, cari prin asemenea fapte compromit întreaga armată a Rusiei.

Note și impresii.

Boicotare fără senz. Gazete serioase engleze îndeamnă publicul să formeze o mare ligă antigermană, care să boicoteze pe vecie tot ce e nemțesc și austriac. Motivul? Germanii, — zice apelul englez, — erau înainte cu 30 de ani nulități pe teren industrial și comercial; iar acum, *horribile dictu*, au îndrăznit să facă concurență, cu mult succes, nobilului neam britic! De aici luptă pe moarte și viață. Taxa de înscriere la ligă este un șiling (ceva pesta o coroană) Membrii se obligă:

1. Să nu cumpere marfă de origine germană, nici austriacă.
 2. Să nu primească în serviciu persoane germane, nici austriece.
 3. Să nu între în legături comerciale cu societăți nemțesti și să nu călătorească pe vapoarele acestora.
 4. Să boicoteze pe toți negustorii germani și austrieци.
 5. Să excludă din s'nul lor orice femei engleze, care se mărită după neamț...
- Mai radical și mai absurd nici că s'ar putea.

Strigăte în război. Semnul distinctiv al felului de război italiană, — scrie un corespondent, — este sgomotul mare atât la năvală, cât și la retragere. Năvala o încep cu strigăte asurzitoare de: *Avanti! Coraggio! Savoia! Vittoria!* Ear când „vittoria” rămâne vorbă goală și trupele sânt respinse, izbucnesc urletele de vaiete și injurături cumplite.

Alt corespondent spune, că la atacurile de până acum ale italienilor joacă mare rol alcoolul. Toți soldații căzuți în captivitatea noastră, într'una din luptele recente, miroseau greu a băutură; mulți dintr'înșii cântau și chioteau de veselie... nu ca la război, ci ca la nuntă.

La morta. De săptămâni de zile s'ar putea la Venetia nume de: *La morta*. Lagunele și ulicioarele sale sânt pustii. Prăvăliile cu oglinzi venetiene, cu mozaicuri și alte frumoase nimicuri nu mai au admiratori, nici cumpărători, de și negustorii anunță cu litere uriașe că vând marfa cu prețuri bagatele. Pe piața Sfântului Marcu e tăcere de mormânt; ici colo se ivește uiforma de soldați.

Muncitorii, în suburbiul lor, se agită și strigă uneori: *Abasso la guerra!* Alimentele se scumpesc, iar aeroplanele austro-ungare își prezintă când și când biletele de vizită.

Și apoi earăș e frică și tăcere în falnica Venetia...

Arhiducele și infanteristul. Soldații regimentului de infanterie nr. 44, recrutați din ținutul dela Somogy sânt unguri neozii și sânt foarte mult la arhiducele Iosif. Alțeta Sa este adevărat om afabil și stă bucuros de vorbă cu feciorii regimentului. Într'una din zile, când arhiducele se întretinea earăș cu voinicii, uoul dintr'înșii spuse, că ar avea o rugare. „S'auzim,” răspunse înaltul comandant.

— „Alțeta Te,” zise soldatul, să te faci deputat în dietă; noi, în cercul nostru, care e cerc kossuthist, te alegem cu bună seamă! Și nu ne-am ruga de alt ceva — dacă Alțeta Te nu poate să fie tocmai kossuthist, — decât să nu fie nici de partidul guvernului, ci, așa, deputat afară de partid...”

A zimb arhiducele și a zis soldatului, că are să se gândească negreșit asupra lucrului.

Războiul.

Trupele noastre din Galiția, cari se aflau pe la Ravarusca, au trecut pe teritor rusesc și au ocupat orașul Tomasov. Intre Bug și Vistula dușmanul e în retragere. Armatele aliate au înaintat cam 50 kilometri dela Lemberg. Zavihost a fost ocupat de trupele noastre.

La râul Gn'la-Lipa Rușii au încercat se reziste, dar fără succes. Tot așa și la Kamionca-Strumilova. Arhiducele Iosif Ferdinand a atins cu armata sa înălțimile spre nord dela Tanev, în Polonia-rusască. După toate semnele noua linie de apărare a Rușilor va fi între râul Bug și orașul Brody.

La frontul italian, după câteva zile de odihnă s'au început de nou atacurile, dar toate au fost respinse de trupele noastre. În curs de cinci săptămâni Italienii nu au putut să ajungă la nici un succes cu ofensiva lor, care poate fi considerată ca eșuată.

În Franca situația e cea veche. Ofensiva Francezilor nu vrea să succedă de loc. Orice atac al lor e respins cu bravură din partea trupelor germane, cari au luat câteva tranșee dela Francezi, și la Arras li-au pricinuit pierderi enorme, evaluate la 85,000 de morți și răniți.

Muntenegrenii, întrați în Albania, au ocupat Medua, Alessio, și au intrat și în Scutari, declarând orașul acesta de anexat la Muntenegru.

În Caucaz și la Dardanele situația e neschimbată.

După o luptă vehementă de artilerie în Dardanele, dușmanul a îndreptat trei atacuri după oaltă asupra aripei stânga turcești, dar au fost respinse toate cu mari pierderi.

Spre știre.

Holera asiatică până acum s'a ivit în țară numai în mod singularic între ostașii veniți de pe câmpul de războiu.
Deoarece însă nu-i exchis că venind timpurile mai calde, holera asiatică să fie și împrăștiată, populațiunea se face băgătoare de seamă că în toate localurile și mai ales în căsnicie să îngrijească de cea mai mare curățenie, și de stărpirea tuturor insectelor de casă și în special a muștelor cu cea mai mare atențiune, fiindcă praxa arată că aceste sunt distribuitorii tuturor maladiilor, precum și a holerei.
Dispozițiuni instructive tipărite se află gratuit la Phisicatul orașenesc, precum și în expeditul magistratului.

Sibiu, 25 Iunie 1915.

Magistratul.

„ALBINA”, inst. de cred. și econ., în Sibiu.

A XXVIII-a tragere la sorți publică

a scrisur. fonciare de 5% în florini ale *Inst. de credit și de econ. „Albina”* a urmat în 28 Iunie 1915 în prezența domnului notar public regesc *Gavriil Zăgoni*, a doi membri din conziiliul de administrațiune și a comitetului de supraveghiare al institutului. S'au tras în valoare totală de *florini 20,000* următorii numeri:

à fl. 500 Nr.: 266, 270, 272, 298, 302, 337, 393, 400, 493, 524, 549, 694, 708, 813, 966, 1002.

à fl. 1000 Nr.: 140, 173, 216, 226, 243, 280, 294, 317, 428, 696, 785, 792.

A VII-a tragere la sorți publică

a scrisurilor fonciare de 4 1/2%. S'au tras în valoare totală de *coroane 20,000* următorii numeri:

à K 500 Nr.: 14, 17, 63, 139.

à K 1000 Nr.: 53, 105.

à K 2000 Nr.: 1, 112, 207, 341, 373, 520, 854, 1088.

Cu începere dela 1 Ianuarie 1916 aceste scrisuri fonciare se răscumpără la *casca institutului în Sibiu*, la Filialele sale în *Brașov, Elisabetopole, Lugos, Mediaș și Murăș Oșorheiu*, la *K. k. priv. Bank & Wechselstub. Actien-Gesellschaft „Mercur”* în *Viena*; la *Pester Ungarische Commercial-Bank* în *Budapesta*, precum și la *Filiale der k. k. priv. oesterr. Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe in Triest*, în întreaga valoare nominală împreună cu interesele curente; însă se pot răscumpără și mai înainte oricând prin escomptare, sau se pot schimba cu alte scrisuri fonciare după cursul zilei.

Cu 1 Ianuarie 1916 înceată interesele lor mai departe, și cupoanele de interese scadente mai târziu, dacă la prezentarea scrisurilor fonciare lipsesc, se subtrag din suma acestora.

Din scrisurile fonciare ieșite la sorți la tragerile de mai înainte nu s'au prezentat încă pentru răscumpărare următoarele:

de 5%: à fl. 500 Nr.: 101, 152, 159, 376, 1912, 1911, 1913, 1912, 1911, 1913, 1909, 478, 490, 492, 627, 673, 675, 679, 1115.

à fl. 1000 Nr.: 38, 79, 175, 327, 547, 1913, 1913, 1913, 711, 809.

de 4 1/2%: à K. 500 Nr.: 21, 28, 74, 118, 1912, 1913, 119, 133, 137.

à K 1000 Nr.: 6, 30, 112, 191, 297, 310, 1912, 1913, 1912, 1913, 1912.

à K 2000 Nr.: 92, 273, 292, 358, 362, 371, 1913, 1911, 1913, 1911, 1912, 1913, 577, 611, 612, 618, 630, 716, 885, 1098.

Sibiu, în 28 Iunie 1915.

(97) 1-1

Diracțiunea.

Concurs.

Pe baza ordinului consistorial de data 26 Maiu a. c. Nr. 5188/1915. Bis. se publică concurs pentru întregirea parohiei de clasa a II-a (doua) *Sânbenedic* cu filia *Acoșfalău*, devenită vacantă prin strămutarea parohului *Dumitru Vidrighiu*, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Alesul va avea se solvească la fondul tractual suma de două sute (200) coroane, statorită în sinodul protopopesc prin concluzul XIII. luat la 28 Februarie 1906 și aprobat sub Nr. 5056/1906 episcopesc.

Cererile de concurs se vor înainta la subscrisul oficiu în termenul sus indicat, având concurenții a se presenta, conform restricțiunilor regulamentare în o Duminecă ori sârbătoare la biserica spre a cânta și predica respective a celebră.

Murăș-Oșorheiu, 9/22 Iunie 1915

Oficiul protopresbiteral gr-or. român al tractu'ui M.-Oșorheiu.

Stefan Russu
protopresbiter.

Publicațiune.

Prin aceasta se aduce la cunoștință publică, că toate obiectele aparținătoare mobilierului din *cafeneaua Habermann* din *Sibiu*, și anume: *meșe de marmoră și de lemn, scaune, lamperii și trei biliarde usate* se vor vinde din mână liberă.

Ceice doresc a cumpăra din aceste obiecte să se adreseze *oficiului de Cassă a Consistorului arhidiecezan*, unde li-se va da clarificările necesare. (94) 2-2

Aviz.

Avem onoare a aduce la cunoștință, că depozitul nostru de *mobile* și *atelierul de tapazier* se află tot în *strada Orezului Nr. 27*.

(88) 5-6

Cu toată stima:

Horger & Kepp.

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei și Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr-or. ort. română

în care se cuprind Rânduiala Liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Milușe mă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Eftrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminăcătura ale marelui Vasilie și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminăcătura; rugăciuni de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiu.

Biblioteca Teatrală

- edată de Societatea Fondului de Teatru Român.
- Nr. 28. Teodor Abt, Bucătăreasa, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 30. Aurelia Păcățian-Rubenescu, Iepurașii la școală, cinci piese teatrale, dialoguri și patrologuri. Prețul 20 fileri. + 5 fil. porto.
- Nr. 31. Max Maurey, Farmacistul, comedie într'un act. Prețul 32 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 32. Andre Mycho, Glorie postumă, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 33. Jana Marni, O Repetiție, dialog. Prețul 20 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 34. Alfred de Musset, Un Capriciu, comedie într'un act. Prețul 48 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 35. C. Goldoni, Un Accident Curios, comedie în 3 acte. Prețul 60 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 36. Yves Mirande, Zoe, comedie într'un act. Prețul 26 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 37. Fr. de Schiller, Wilhelm Tell, dramă istorică în 5 acte în versuri, traducere în forma originală de Stefan O. Iosif. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 38. Georges Courteline, Invingeri strălucite, piesă într'un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 39. Micul mincinos, comedie în 2 acte, localizată de Bujorel. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.
- Nr. 40. I. Russu Șirianu, Militărește, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 41. Horia Petra-Petrescu, Poezii și Monoloage de declamat broș. I. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 42. Capra cu trei iezi, piesă pentru copii, în trei tablouri după povestea lui I Creangă, de Radu Prișcu. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 43. Victor Eftimiu, Crăciunul lui Osman, tragi-comedie într'un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Cosinzeana

care e redactată de dnul profesor Marin Demetrescu din Craiova, au apărut până acuma:

- Nr. 1. I. H. Fabre, Din Moravurile și Poririle insectelor, ed. II. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.
- Nr. 2-3. M. Demetrescu, Inceputurile Omenirii, ed. II. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 4-5-6. Ilie N. Gelep, Pământul și Omul, partea I. Asia. Prețul 75 fileri. + 10 fil. porto.
- Nr. 7-8. M. Demetrescu, Lecturi Geologice. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 9. Constantin Rădulescu, Culegeri științifice. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Națională

redactată de dnul D. Vasiliu-Bacău.

- Nr. 51-52-53. Pedagogia și Medicina, Primejdia Alcoolismului și Vitejia Românilor. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 54-55-56. Bulgarii, Foloasele Chemiei și Solidaritatea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 57-58-59. Apărarea Națională, Rușii și Sgârzenia. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Flacăra.

- Nr. 7-8-9. H. G. Wells, Primii Oameni în Lună. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
- Nr. 10. V. Eftimiu, În temnițele Stambulului, romanele. Prețul 60 fil. + 10 fileri. porto.
- Nr. 11. Onoto Watana, Privighitoarea Japonieză, roman din viața japoneză. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 12. Edmond Rostand, Romanțioșii. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 13. Victor Eftimiu, Ave Maria, dramă în 3 acte. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca Minerva.

- Nr. 131-132. Tit. Liviu, Războiul Romanilor cu Hanibal I-II. Prețul 60 fileri. + 10 fil. porto.
- Nr. 133. B. Constant, Pribeagul. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 134. George Obnet, Jale și bucurie. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 135. Salt'kow-Șcedrin, Povești. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

- Nr. 136. Al. Cazaban, Rozica. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 137. Harriet Beecher Stowe, Coliba lui moș Toma. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 138. Al. Dumas Tatăl, Cei doi studenți. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 139. Voltaire, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 140. Carl Ewald, Icoane din viața plantelor și animalelor II. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 141. Edmond Haraucourt, Pelisson. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 142. V. Rakosi, Satul meu. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 143-144. Camille Cocuand, Suferințele Vulturășului. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 145. Arthur Conan Doyle, Doctorul negru. Prețul 80 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 146. I. Ciocărlan, Fără noroc. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 147. C. Dem. Oamenii Zilei. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 148. I. Dragoslav, Povești de Crăciun. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 149. A. Fogazzaro, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 151. Lamartine, Raphael, vol. I. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 153. Emilia Tailler, Dragoste de scriitor sau romanul lui Victor Hugo. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 154. Louis Iaccoliot, Vânătorii de rob dealungul Nilului albastru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 156. Guy de Maupassant, Strigăt de alarmă. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Istorică.

- Nr. 17. Puiul Vulturului, după D. Lacroix. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 18. C. Paul și A. Marcu, În Bulgaria. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 19. A. Dumas-Tatăl, Enric IV, istoria anecdotică a Franței. Prețul 80 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca pentru toți.

- Nr. 862. Maurice Maeterlinck, Sora Beatrice, miracol în 3 acte. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 863-864. Vasile Conta, Incercări de Metafizică, materialistă. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 865-866. G. Alina, Arta de a vorbi în societate și diferite ocazii. Principii oratorice și modeluri de toasturi, mici cuvântări etc. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 867-868. John Ruskin, Comori și Grădini, trei conferențe. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 869. Ioan Nenitescu, Pui de Lei, poezii Eroice și Naționale. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 870. D. Anghel, Steluța, Fantazii și Paradoxe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 871. A. Robida, Pe Clopotniță. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 872. N. G. Rădulescu-Niger, Unchiul Christea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 873. G. D'Annunzio, Pământ virgin, romanele și schițe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 874-875. Paul Bourget, Dureroasa Enigră. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 876-877. Dem. Mledenovici-Dalmed, Curs Teoretic și Practic de Scamatorie. Magie artificială. Prestidigitatie pentru amatori și profesioniști. Prețul 60 fileri. + 10 fil. porto.
- Nr. 878. C. Apostoliu, Povești alese pentru copii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 879-880. Alfred de Musset, Emelina Margot, romanele. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 888-889. V. Conta, Teoria Fatalismului. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 890. C. C. Sallustius, Despre Conjurația lui Catilina, trad. din latinește. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 891-892. I. Budai-Deleanu, Țiganiada, poemă eroic-comică în 12 cânturi. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 893. I. Turgheneș, Anciar sau Arborele Morței. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 894. M. Davidescu, La Fântâna Castaliei, poezii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 895. A. Cehov, Farmaci'sta, romanele și schițe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimăți evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **27 cor.**

Requisite de scris se pot procura dela **Librăria arhidiecezană**